

የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ - ቁጥር ሰባት

ሦስተኛው ወይንም እና የሰባተኛው መንግሥት መነሣት፤ የእሱድ ሕግ ትንቢታዊ ፍቺ

Jeff Pippenger

2023-10-29

በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ፣ ሁለቱ ምስክሮች “የከተማይቱ አሥረኛ ክፍል” በሚወድቅበት “በዚያው ሰዓት” እንደ ምልክት ወደ ሰማይ ይነሣሉ። በዚያ ሰዓት “ሁለተኛው ወይንም አለፈ፤ እነሆም፡ ሦስተኛው ወይንም ፈጥኖ ይመጣል።” እስልምና ሰባተኛው መለከትና በእሱድ ሕግ “የምድር መናወጥ” “ሰዓት” የሚመጣው ሦስተኛው ወይንም ነው።

ከሰማይም፡- “ወደዚህ ውጤት” የሚል ታላቅ ድምፅ ሰሙ። በደመናም ወደ ሰማይ ወጡ፤ ጠላቶቻቸውም አዩአቸው። በዚያችም ሰዓት ታላቅ መንቀጥቀጥ ሆነ፤ ከከተማይቱም አሥረኛው ክፍል ወደቀ፤ በመንቀጥቀጡም ሰባት ሺህ ሰዎች ተገደሉ፤ የቀሩትም ፈርተው ለሰማይ አምላክ ክብር ሰጡ። ሁለተኛው ወይንም አለፈ፤ እነሆም፡ ሦስተኛው ወይንም ፈጥኖ ይመጣል። ሰባተኛውም መልአክ ነፋ፤ በሰማይም ታላላቅ ድምፅ ሆኑ እንዲህም አሉ፡- “የዚህ ዓለም መንግሥታት የጌታችንና የክርስቶስ መንግሥታት ሆነዋል፤ እርሱም ለዘላለም ዘላለም ይነግሣል።” በዙፋኖቻቸውም በእግዚአብሔር ፊት ተቀምጠው የነበሩት ሃያ አራቱ ሽማግሌዎች በፊታቸው ተደፍተው ለእግዚአብሔር ሰገዱ፡ እንዲህም አሉ፡- “ያለህ፣ የነበርህ፣ የምትመጣም፣ ሁሉን የምትችል ጌታ አምላክ ሆይ፣ ታላቅ ኃይልህን ወስደህ ስለ ነገሥህ እናመሰግንሃለን። አሕዛብም ተቆጡ፤ ቁጣህም መጣ፤ ሙታንም እንዲፈረድባቸው ጊዜው ደረሰ፤ ለባሪያዎችህም ለነቢያት፣ ለቅዱሳንም፣ ስምህንም ለሚፈሩ ለታናናሾችና ለታላላቆች ዋጋቸውን እንድትሰጡ፣ ምድርንም ለሚያጠፉት ጥፋት እንድታመጣባቸው ጊዜው ደርሶአል።” በሰማይም ያለው የእግዚአብሔር መቅደስ ተከፈተ፤ በመቅደሱም ውስጥ የኪዳኑ ታቦት ታየ፤ መብረቆችም፣ ድምፃችም፣ ነጎድጓዶችም፣ መንቀጥቀጥም፣ ታላቅ በረዶም ሆኑ። ራእይ 11፣12-19።

ሁለቱ ምስክሮች ወደ ሰማይ በደመና ይወጣሉ፤ ይህም በትንቢታዊ ምልክት የመላእክትን ቡድን ይወክላል። በእነዚህ ጽሑፎች ቀደም ሲል እንደተጠቀሰውና በእንባቆም ሰንጠረዦች ውስጥ እንደሚገኘው፣ ሲስተር ዋይት የመጀመሪያው፣ የሁለተኛው እና የሦስተኛው መልአክ ተብለው የሚወከሉት ነጠላ መልአክቶች ወደ ትንቢታዊ ታሪክ በሚገቡ ጊዜ እንደ ነጠላ መላእክት እንደሚገለጹ ትገልጻለች፤ ነገር ግን የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልአክት በብዙ መላእክት እንደሚወከል ተገልጿል። ሁለቱ ምስክሮች በመላእክት ሠራዊት የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልአክት ሲያውጁ ወደ ሰማይ ከፍ ይላሉ፤ ስለዚህም “በደመና” ወደ ሰማይ ይወሰዳሉ።

“የሁለተኛው መልአክ መልአክት ሊጠናቀቅ በቀረበ ጊዜ፣ ከሰማይ የሚወጣ ታላቅ ብርሃን በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሲበራ አየሁ። የዚህ ብርሃን ጨረሮች እንደ ፀሐይ ደማቅ ይመስሉ ነበር። እናም የመላእክትን ድምፅ እንዲህ ሲጮኹ ሰማሁ፤ ‘እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ!’”

“ይህ ለሁለተኛው መልአክ መልአክት ኃይልን የሚሰጥ የእኩለ ሌሊት ጩኸት ነበር። ተስፋ የቆረጡትን ቅዱሳን ለማንቃትና በፊታቸው ላለው ታላቅ ሥራ ለማዘጋጀት መላእክት ከሰማይ ተልከው ነበር። ከሰዎች ሁሉ በጣም ባለ ችሎታ የነበሩት ይህን መልአክት ለመጀመሪያ ጊዜ የተቀበሉት አልነበሩም። መላእክት ወደ ትሑታንና የተሰጡ ሰዎች ተልከው ነበር፤ እነርሱንም፣ ‘እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ሊገናኙት ውጡ!’ ብለው ጩኸቱን እንዲያነሡ አስገደዱአቸው። ይህን ጩኸት የተቀበሉ ሰዎች ፈጥነው ሄዱ፤ በመንፈስ ቅዱስም ኃይል መልአክቱን አሰሙ። ተስፋ የቆረጡትንም ወንድሞቻቸውን አነቁ። ይህ ሥራ በሰዎች ጥበብና ትምህርት ላይ የቆመ አልነበረም፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ኃይል ላይ ነበር፤ ጩኸቱንም የሰሙ ቅዱሳኑ ሊቃውሙት አልቻሉም። ከሁሉ ይልቅ መንፈሳዊ የነበሩት ይህን መልአክት

መጀመሪያ ተቀብሎት፤ ከዚህ ቀደም በሥራው መሪዎች የነበሩት ግን፣ 'እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ሊገናኙት ውጡ!' የሚለውን ጩኸት ለመቀበልና እንዲበረታ ለመርዳት ከሁሉ በኋላ ነበሩ።" Early Writings, 238.

ከተማይቱን አሥረኛ ክፍል በሚያጠፋው የመሬት መንቀጥቀጥ ሰዓት ሰባት ሺህ ሰዎች ይገደላሉ። የመሬት መንቀጥቀጡ በዩናይትድ ስቴትስ ያለው የእሁድ ሕግ ነው። በትንቢት ከተማ መንግሥት ናት፣ እናም ዩናይትድ ስቴትስ ከራጅይ 17 የአሥሩ ነገሥታት መንግሥት አሥረኛ ክፍል ናት። ዩናይትድ ስቴትስ በእሁድ ሕግ የመሬት መንቀጥቀጥ ትገለበጣለች፣ እንዲሁም የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት መሆኗን ትተዋለች፤ ከዚያም ከአሥሩ ነገሥታት ቀዳሚው ንጉሥ፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ሰባተኛው መንግሥት ወደሆነው ትሸጋገራለች፤ እነርሱም ከሰባቱ የሆነው ስምንተኛው ለሆነው ለጳጳሳዊ ሥርዓት መንግሥታቸውን ለመስጠት ይስማማሉ።

እና ያየሃቸው አሥሩ ቀንዶች አሥረ ነገሥታት ናቸው፤ ገና መንግሥትን አልተቀበሉም፤ ነገር ግን ከአውሬው ጋር ለአንድ ሰዓት እንደ ነገሥታት ሥልጣንን ይቀበላሉ። እነዚህ አንድ ልብ አላቸው፣ ኃይላቸውንና ሥልጣናቸውንም ለአውሬው ይሰጣሉ። እነዚህ ከበጎ ጋር ይዋጋሉ፣ በጉም ያሸንፋቸዋል፤ እርሱ የጌታዎች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ ስለሆነ፤ ከእርሱም ጋር ያሉት የተጠሩና የተመረጡ ታማኞችም ናቸው። እርሱም እንዲህ አለኝ፤ ጋለሞታይቱ የተቀመጠችባቸው ያየሃቸው ውኆች ሕዝቦችና ብዙ ሰዎች አሕዛብም ቋንቋዎችም ናቸው። እና በአውሬው ላይ ያየሃቸው አሥሩ ቀንዶች፣ እነዚህ ጋለሞታይቱን ይጠላሉ፣ ባዶና ዕራቁቷንም ያደርጓታል፣ ሥጋዋንም ይበላሉ፣ በእሳትም ያቃጥሏታል። እግዚአብሔር ፈቃዱን እንዲፈጽሙ፣ አንድ ሐሳብም እንዲሆኑ፣ የእግዚአብሔርም ቃሎች እስኪፈጸሙ ድረስ መንግሥታቸውን ለአውሬው እንዲሰጡ በልባቸው አሳብን አኑሮባቸዋልና። አንተም ያየሃት ሴት በምድር ነገሥታት ላይ የምትነግሥ ያቺ ታላቁቱ ከተማ ናት። ራጅይ 17፣12-18።

የተባበሩት መንግሥታት አሥሩ ነገሥታት ዓለምአቀፋዊ “መንግሥታቸውን ለአውሬው” ለመስጠት “ይስማማሉ።” በመዝሙር ሰማንያ ሦስት “በአንድ ስምምነት እንደ ተማከሩ” ሁሉ “አንድ ልብ” አላቸው። አክሲዮን በኢሳይያስ ሃያ ሦስት ከጢሮስ ጋለሞታ ጋር ሕገ-ወጥ የሆነውን የዝሙት ግንኙነት የፈጸመው የአሥሩ ነገዶች ንጉሥ ነበር። የአክሲዮን የኤልዛቤል ሕገ-ወጥ ግንኙነት፣ ኤልያስ በዮሐንስ መጥምቅ እንደ ተወከለበት ዘመን፣ የሄሮድስና የሄሮድያል ሕገ-ወጥ ግንኙነትን ምሳሌ አድርጎ አመለከተ። ሄሮድስ የሮማ መንግሥት ወኪል ነበር፤ ይህም በዳንኤል ሰባት የሮማ መንግሥት አሥረ ቀንዶችን እንደሚያካትት ተገልጿል። አሥሩ ቀንዶች በአክሲዮን የአሥሩ ነገዶች መንግሥት ምሳሌ ሆነው ተመልክተዋል፤ ሁለቱም ለተባበሩት መንግሥታት አሥሩ ነገሥታት ምስክርነት ይሰጣሉ። አክሲዮን ሄሮድስ በእነዚያ ሕገ-ወጥ ግንኙነቶች ውስጥ መንግሥትን ሲወክሉ፣ ሚናቸው በምሳሌያዊው ሰባ ዓመት መጨረሻ ዘፈኖቹን ለምትዘምረው ለጢሮስ ጋለሞታ ሲሉ የመናፍቃንን ስደት ማስፈጸም ነበር።

«ነገሥታትና ገዥዎች እንዲሁም አስተዳዳሪዎች የፀረ-ክርስቶስን ምልክት በራሳቸው ላይ አኑረዋል፣ እናም ከቅዱሳን ጋር—የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ከሚጠብቁና የኢየሱስን እምነት ካላቸው ጋር—ጦርነት ለማድረግ የሚሄድ ዘንዶ መሆናቸውን ይወክላሉ።» Testimonies to Ministers, 38.

በእሁድ ሕግ ጊዜ የምድር አውሬው እንደ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት መግዛቱን ያቆማል፤ ምክንያቱም አሁን ከኤልዛቤል ጋር ዝሙትን ፈጽሞአልና፣ ከዚያም የተባበሩት መንግሥታትን መሪነት ይወስዳል። ከዚያም ቀደም ሲል በአገራቸው በእሁድ ሕግ ጊዜ እንዳደረጉት ሁሉ፣ ለመላው ዓለም ዓለም አቀፍ የአውሬውን ምስል እንዲያቆሙ ያስገድዳል።

በአውሬውም ፊት እንዲያደርግ ሥልጣን በተሰጠው ተአምራት ምክንያት በምድር ላይ የሚኖሩትን ያታልላል፤ በምድርም ላይ ለሚኖሩት፣ በሰይፍ ቍስል የተመታውን ነገር ግን ሕያው ሆኖ የኖረውን

አውሬ ምስል እንዲሠሩለት ይናገራል። ለአውሬውም ምስል ሕይወት እንዲሰጥ ሥልጣን ተሰጠው፤ የአውሬውም ምስል እንዲናገር ደግሞ ለአውሬው ምስል የማይሰግዱ ሁሉ እንዲገደሉ እንዲያደርግ። ታናናሾችንና ታላላቆችን፣ ባለጠጎችንና ድሆችን፣ ነጻዎችንና ባሪያዎችን፣ ሁሉን በቀኝ እጃቸው ወይም በግንባራቸው ምልክት እንዲቀበሉ ያደርጋል፤ ማንም ያ ምልክት ወይም የአውሬው ስም ወይም የስሙ ቍጥር ካልነበረው በቀር መግዛት ወይም መሸጥ እንዳይችል። ራእይ 13፣14-17።

አክዓብ፣ ሄሮድስ፣ የሮማ መንግሥት አሥሩ ነገሥታት እና የተባበሩት መንግሥታት አሥሩ ነገሥታት ከቅዱሳን ጋር ጦርነት ለማድረግ የሚሄደውን ዘንዶ ይወክላሉ፤ ምክንያቱም ኢዮዳሴል እንደ መናፍቃን በምትፈረጃቸው ላይ የሚፈጸሙትን ስደት ሁልጊዜ የሚያስፈጽሙ የኢዮዳሴል ፍቅረኛ ነው።

“እንግዲህ ዘንዶው በቀዳሚነት ሰይጣንን ቢወክልም፣ በሁለተኛ ትርጉም ግን የአረማዊት ሮም ምልክት ነው።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 439።

በእሁድ ሕግ መንቀጥቀጥ ጊዜ “ሰባት ሺህ” ሰዎች “ይገደላሉ።” በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አርባ አንድም፣ “ብዙዎች ይወድቃሉ።” እሁድ ሕግ በሚመጣበት ጊዜ የሚወድቁት፣ ለችግሩ ያልተዘጋጁ ሎዶቅያዊ ሰባተኛ ቀን አድጌንቴስቶች ናቸው። “ሰባት ሺህ” የሚለው ቁጥር የእግዚአብሔር ሕዝብ ቅሬታን ይወክላል። እግዚአብሔር ለኤልያስ፣ የእሁድ ሕግን ችግር የሚወክለው በቀርማሎስ ተራራ ችግር ጊዜ፣ ለበአል ጉልበት ያልሰገዱ “በእስራኤል ውስጥ ሰባት ሺህ” እንዳሉ ነገረው። ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ላይ አስተያየት ይሰጣል።

እንግዲህ እላለሁ፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን ጥሎአቸዋልን? እንዲህ አይሁን። እኔ ደግሞ ከአብርሃም ዘር፣ ከብንያም ነገድ የሆንሁ እስራኤላዊ ነኝ። እግዚአብሔር አስቀድሞ ያወቀውን ሕዝቡን አልጣለውም። በኤልያስ ስለ ተጻፈው መጽሐፍ ምን እንደሚል አታውቁም? እርሱ በእስራኤል ላይ ለእግዚአብሔር እየማለደ እንዲህ ይላል፤ ጌታ ሆይ፣ ነቢያትህን ገድለዋል፣ መሠዊያዎችህንም አፍርሰዋል፤ እኔም ብቻዬን ቀርቻለሁ፣ ነፍሴንም ይፈልጋሉ። ነገር ግን የእግዚአብሔር መልስ ምን ይለዋል? ለራሴ ለበዓል ምስል ጉልበት ያላጎነበሱ ሰባት ሺህ ሰዎችን አስቀርቻለሁ። እንዲሁም እንግዲህ በዚህ ዘመን ደግሞ እንደ ጸጋ ምርጫ የቀረ ቅሬታ አለ። ሮሜ 11፣1-5።

“ሰባት ሺህ” የሚሉት ቃላት የእግዚአብሔርን ሕዝብ ቀሪ ክፍል ይወክላሉ፤ ነገር ግን በምሳሌያዊ ሁኔታ የተለዩበት አውድ ግምት ውስጥ ሊገባ ይገባል። በእሁድ ሕግ የሚደርሰው የመሬት መናወጥ ጊዜ የሚወድቁት ሰዎች፣ በዚያና በዚያን ጊዜ በዘመናዊቱ መንፈሳዊ ባቢሎን ምርኮ የተወሰዱ ታማኝ ያልሆኑ የሰባተኛው ቀን አድጌንቴስቶች ቀሪ ክፍል ናቸው። በጥንታዊቷ ቃል በቃል እስራኤል የትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ፣ ባቢሎን ኢየሩሳሌምን ከሦስት ጊዜያት ሁለተኛው ጊዜ ባፈረሰች ጊዜ፣ “ከምድሪቱ” የሆኑ “ኃያላን” ሰዎች “ሰባት ሺህ” የሚሆን ቀሪ ክፍል ምርኮ ተወሰደ።

እርሱም ኢዮአኪንን ወደ ባቢሎን ማረከ፤ የንጉሡንም እናት፣ የንጉሡንም ሚስቶች፣ ሹማምንቶችንም፣ የምድሪቱንም ኃያላን ከኢየሩሳሌም ወደ ባቢሎን አስረከበ። ኃያላን የሆኑ ሰዎችንም ሁሉ፣ ሰባት ሺህ እንኳ፣ ጥበባቸውንና አንጥረኞቻችንም አንድ ሺህ፣ ለሰልፍ የበረቱና የተገቡ የሆኑትን ሁሉ፣ እነዚህን የባቢሎን ንጉሥ ማርኮ ወደ ባቢሎን አመጣቸው። የባቢሎንም ንጉሥ በእርሱ ፋንታ የአባቱን ወንድም ማጥንያን ነገሠ፣ ስሙንም ወደ ሴዴቅያስ ለወጠው። 2 ነገሥት 24:15-17።

አንድ ጊዜ የኢየሩሳሌም ኃያላን በእሁድ ሕግ የምድር መናወጥ ሲገለበጡ፣ “ሦስተኛው ወዶ ፈጥኖ ይመጣል። ሰባተኛውም መልአክ ነፋ።” ሦስተኛው ወዶ ሰባተኛው መልአክ የሚነፋው ሰባተኛው መለክት ነው። በእሁድ ሕግ “የምድር መናወጥ” “ሰዓት” ውስጥ—እስልምና ይመታል!

በመጀመሪያውና በሁለተኛው ወዶ ውስጥ ከእስልምና ዋና መለያዎች አንዱ፣ በትንቢታዊ ሚናዋን በፈጸመችበት የታሪክ ዘመን ውስጥ የጦርነቷ ዘዴ በታሪክ ውስጥ ከተለመዱት የጦርነት ስልቶች የተለየ

መሆኑ ነበር። የጦርነቷ ዘዴ በድንገትና ሳይጠበቅ መመታት ነበር። “አሳሲን” የሚለው ቃል በዚያ የታሪክ ዘመን ከነበሩት እስላማዊ ተዋጊዎች ልማዶች የተመረጠ ነው። ጥቃታቸው እንደ ሁለተኛው ዓለም ጦርነት የጃፓን ካሚካክዎች ነበር። እስላማዊ ተዋጊዎች ዲላማቸውን በሚገድሉበት ጊዜ እንደሚሞቱ ይጠብቁ ነበር። በዚህ ምክንያት፣ ለተዋጊዎች የተለመደ ልማድ ከጥቃታቸው በፊት የሞትን ፍርሃት ለማሳነስ ሲሉ በሐሺሽ ራሳቸውን በማስከር ለሞት መዘጋጀት ነበር። ተጎጂዎቻቸውን በሚመቱበት ጊዜ ጥቃታቸው ድንገተኛና ሳይጠበቅ ነበር፤ ለሚፈለገው የአእምሮ ሁኔታ በሐሺሽ ላይ ያላቸው ጥገኝነት፣ ከሚስጥራዊው ጥቃት ጋር ተዳምሮ፣ “አሳሲን” የሚለውን ቃል ከ“ሐሺሽ” ቃል ጋር ባለው ግንኙነት ምክንያት ሥርወ-ቃላዊ መሠረት ሆኖ ለታል።

ሦስተኛው ወዮ እና ሰባተኛው መለኮት “ፈጥኖ ይመጣል።”

በተመሳሳይም፣ በጥቅምት 22፣ 1844 የቃል ኪዳን መልእክተኛ ወደ ቤተ መቅደሱ “ድንገት” መጣ። እህት ዋይት የቃል ኪዳን መልእክተኛ መምጣት ያለውን “ድንገተኛነት” መምጣቱ “ያልተጠበቀ” መሆኑን በመወከል ገልጿለች። ስለዚህ፣ በጥቅምት 22፣ 1844 የተፈጸሙት አራቱም “ምጽአቶች” ያልተጠበቁና ድንገተኛ ነበሩ።

“በዳንኤል 8:14 እንደተገለጸው መቅደሱን ለማንጸት ክርስቶስ እንደ ሊቀ ካህናታችን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መምጣቱ፤ በዳንኤል 7:13 እንደተቀረበው የሰው ልጅ ወደ ጥንታዊው ዘመናት መምጣቱ፤ እንዲሁም በሚልክያስ እንደተነበየው ጌታ ወደ መቅደሱ መምጣቱ፤ እነዚህ ሁሉ የአንድና የተመሳሳይ ክስተት መግለጫዎች ናቸው፤ ይህም ደግሞ በማቴዎስ 25 ውስጥ በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ክርስቶስ እንደገለጸው ሙሽራው ወደ ሠርጉ መምጣት ተብሎ ተወክሎአል።” The Great Controversy, 426.

የአሥሩ ደናግል ምሳሌ በቃል በቃል ይደገማል፤ ስለዚህ በጥቅምት 22 ቀን 1844 የተፈጸሙት አራቱም “መምጣቶች” እንዲሁ በቃል በቃል ዳግመኛ በእሁድ ሕግ በሆነው መንቀጥቀጥ ላይ ሊፈጸሙ ነው። እህት ዋይት ስለ ደናግሉ ምሳሌ ስታብራራ፣ በእሁድ ሕግ መንቀጥቀጥ ላይ የተመሰለውን ድንገተኛነትና ያልተጠበቀ መሆን የሚለይ ምስክርነት ላይ ትጨምራለች፤ ይህም የእኩለ ሌሊት ጩኸት ፍጹም ፍጹም ነው።

“ባሕርይ በቀውስ ይገለጣል። እስቲ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ ብሎ እኩለ ሌሊት የተነገረው ጽኑ ድምፅ በተሰማ ጊዜ፣ የተኙት ድንግልናዎች ከእንቅልፋቸው ነቁ፤ በዚያም ለዚያ ክስተት ዝግጅት ያደረገ ማን እንደሆነ ታዩ። ሁለቱም ወገኖች ሳይጠብቁ ተያዙ፤ ነገር ግን አንዱ ለአስቸኳይ ሁኔታው ዝግጁ ነበር፤ ሌላው ግን ያለ ዝግጅት ተገኘ። ባሕርይ በሁኔታዎች ይገለጣል። አስቸኳይ ሁኔታዎች የባሕርይን እውነተኛ ጥራት ያወጣሉ። አንዳንድ ድንገተኛና ያልተጠበቀ መከራ፣ ሐዘን ወይም ቀውስ፣ ያልተጠበቀ ሕመም ወይም ሥቃይ፣ ነፍስን ከሞት ጋር ፊት ለፊት የሚያቆም ማናቸውም ነገር፣ የባሕርይን እውነተኛ ውስጣዊነት ያሳያል። በእግዚአብሔር ቃል ተስፋዎች እውነተኛ እምነት እንዳለ ወይስ እንደሌለ ግልጽ ይሆናል። ነፍስ በጸጋ እንደምትደገፍ ወይስ እንደማትደገፍ፣ ከመብራቱ ጋር በዕቃው ውስጥ ዘይት እንዳለ ወይስ እንደሌለ ግልጽ ይሆናል።”

“የፈተና ጊዜዎች በሁሉም ላይ ይመጣሉ። ከእግዚአብሔር ፈተናና ማረጋገጥ በታች ሳለን ራሳችንን እንዴት እናካሂዳለን? መብራቶቻችን ይጠፋሉን? ወይስ አሁንም እየበሩ እንጠብቃቸዋለን? ጸጋና እውነት በሙላት ካለበት ከእርሱ ጋር ባለን ግንኙነት ለእያንዳንዱ ድንገተኛ ሁኔታ ተዘጋጅተናልን? አምስቱ ጥበበኛ ደናግል ባሕርያቸውን ለአምስቱ ሞቾች ደናግል ሊያስተላልፉ አልቻሉም። ባሕርይ በእያንዳንዳችን እንደ ግለሰብ ሊቀረጽ ይገባል።” Review and Herald, October 17, 1895.

በእሁድ ሕግ መንቀጥቀጥ ጊዜ፣ ዩናይትድ ስቴትስ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት መሆኗን ታቆማለች። ለችግሩ ያልተዘጋጁት የሰባት ሺህ ቀሪዎች የሎዶቅያ አድቪንቲስቶች፣ ለአውሬው ምልክት የተዘጋጀ ባሕርይ ያሳያሉ። ከዚያም እስልምና ድንገትና ባልተጠበቀ ሁኔታ ይመጣል፣ ምክንያቱም “ሦስተኛው

ወዮ ፈጥኖ ይመጣል” እንደሚል፣ “ሰባተኛው መልአክ” ሲነፋ!

ከዚያም ሁሉም በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 የተፈጸሙት አራቱ “መምጣቶች” እንደገና ይደገማሉ። የመጀመሪያው መምጣት የፍርድ መከፈቱን ለየ፣ ይህም የዳንኤል 8፣14 ፍጻሜ ነበር። “የፍርድ ሰዓት” እንደደረሰ ያወጀውን የመጀመሪያውን መልአክ መልእክት አረጋገጠ። ይህ ፍጻሜ ከእሁድ ሕግ ጀምሮ የሚጀምረውን “የምድር መንቀጥቀጥ ሰዓት” በምሳሌ ያመለክታል፤ እርሱም እስልምና በእሁድ ሕግ መጽደቅ ምክንያት “ፍርድን” በአሜሪካ አንድ ላይ የሚያመጣበት “ሰዓት” ነው።

በሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ውስጥ ያለው የቃል ኪዳን መልእክተኛ ከ1798 እስከ 1844 ባሉት አርባ ስድስት ዓመታት ውስጥ ያነሣው ቤተ መቅደስ ውስጥ በድንገት መጣ፤ ከሚለራውያን ታሪክ “ሌዋውያን” ጋርም ቃል ኪዳን ለመግባት ገባ። በእሁድ ሕግ የመሬት መንቀጥቀጥ ጊዜ፣ የቃል ኪዳን መልእክተኛ በድንገት ይመጣል፤ ወደ ተነሡ የሞቱ ደረቅ አጥንቶች ቤተ መቅደስ ለመግባት፣ ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ “ሌዋውያን” ጋር ቃል ኪዳን ለመግባት።

በእሁድ ሕግ መንቀጥቀጥ ጊዜ፣ የሰው ልጅ በዳንኤል ሰባት ቁጥር አሥራ ሦስት ፍጻሜ መሠረት መንግሥት ሊቀበል ወደ አብ ይመጣል፤ እንደ 1844 ጥቅምት 22 እንዳደረገውም፣ ምክንያቱም በመንቀጥቀጡ “ሰዓት” ላይ “በሰማይ ድምፃች” አሉ። እነርሱም “የዚህ ዓለም መንግሥታት የጌታችንና የክርስቲ መንግሥታት ሆነዋል፤ እርሱም ለዘላለም ይነግሣል። በዙፋኖቻቸውም በእግዚአብሔር ፊት የተቀመጡት ሆኖ አራቱ ሽማግሌዎች በፊታቸው ወድቀው ለእግዚአብሔር ሰገዱ። እንዲሁም አሉ፤ ያለህና የነበርህ የምትመጣም ሁሉን የምትገዛ ጌታ አምላክ ሆይ፣ ታላቅ ኃይልህን ወስደህ ነግሠሃልና እናመሰግንሃለን” ብለው ያውጃሉ።

በመሬት መንቀጥቀጡ ሰዓት፣ ፍርድ በደርሶ ጊዜ፣ እና ከተገደሉበት መንገድ አስቀድሞ ከሞት የተነሱት ሁለቱ ምስክሮች ቆመው ሲታዩ፣ ከዚያም እንደ ኃይል ሠራዊት ወደ ሰማይ ይነሣሉ፤ ሳለ የሰባት ሺህ ቀሪዎቹ ለአዲቅያውያን አድቪንቲስቶች ይገለበጣሉ። በዚያን ጊዜና በዚያው ስፍራ ጠቢቡ ስንዴ ከሰነፉ እንክርዳድ ተለደቶአል። ከዚያም ክርስቶስ መንግሥቱን ይቀበላል፤ ሰባተኛውም መለከት ይነፋል፤ ይህም ደግሞ ሦስተኛው ወዮ ነው፣ ድንገትና ሳይጠበቅ የሚመጣው፤ ከዚያም “አሕዛብ” “ተቈጡ፣ ቍጥህም ደረሰ።”

የአሕዛብ መቆጣት የእስልምና ትንቢታዊ ሚና ነው፣ እርሱም በምድር መናወጥ ሰዓት ይጀምራል እና እስከ ሰው ልጅ የምሕረት ጊዜ መዘጋት እና እስከ ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ድረስ ይቀጥላል፤ እነዚህም “ቁጥህ መጥቶአል” በሚሉት ቃላት ቀርበዋል። በአሜሪካ ውስጥ ያለው የእሁድ ሕግ እና የምሕረት ጊዜ መዘጋት መካከል፣ የእግዚአብሔር ቁጥ በሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ውስጥ የሚገለጥበት ቦታ፤ ሦስተኛው ወዮ—የእስልምና ምልክት፣ ሰባተኛው መለከት—የእስልምና ምልክት፣ እና የአሕዛብ መቆጣት—የእስልምና ምልክት፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት በእሁድ ሕግ ጊዜ የእስልምና መድረስ ፍጻሜ መሆኑን የሚመሰክሩ ሦስት ምሳሌያዊ ምስክሮችን ያቀርባሉ።

እንደ ሚሊራዊያን እንቅስቃሴ በመጀመሪያው ዘመን እንደነበረው ሁሉ፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ያልተሳካ ትንቢታዊ ትንበያን የሚያስተካክል ነበር። በሚሊራዊያን ታሪክ ውስጥ ይህ ውድቀት ተፈጻሚ ይሆናል ተብሎ የተነገረው ክስተት እንዳልተፈጸመ ነበር። በመጀመሪያው የሚሊራዊያን ታሪክ፣ ፊሊዴልፍያውያን ያልተሳካውን ትንበያቸውን አቀረቡ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በ1843 ሰሌዳ ውስጥ ባለው ስህተት ላይ እጁን አኑሮ ነበር።

በFuture for America መጨረሻ ላይ በነበረው የላኦዲቅያ ንቅናቄ ውስጥ፣ እግዚአብሔር ስህተቱን በእጁ ከቶ አልሸፈነውም። በትንቢታዊ ተግባራዊ አተገባበር ውስጥ ጊዜ ከእንግዲህ ወዲህ መጠቀም እንደማይገባ የሚያመለክተውን እውነት የሸፈኑት የሰው እጆች ነበሩ። የሰው እጆች የሰውን ሥራዎች ይወክላሉ።

በአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የመጨረሻ እንቅስቃሴ ውስጥ፣ ጊዜን መተግበር ስህተት ኃጢአት ነበር፤ ምክንያቱም የትንቢታዊ ጊዜ አተገባበር ከእንግዲህ ወዲህ ሊጠቀምበት አይገባም ነበር። ይህ ኃጢአተኛ የጊዜ አተገባበር፣ ሙሴ ልጁን እንዲገረዝ የሰጠውን የእግዚአብሔር ትእዛዝ ችላ በማለቱ ተመስሏል፤ እንዲሁም ዑዞ ታቦቱን ሊይዙ የሚችሉት ካህናት ብቻ ናቸው የሚለውን የእግዚአብሔር ትእዛዝ ችላ በማለቱ ተመስሏል። ከእነዚህ ኃጢአተኛ ድርጊቶች ወይም አለመድረጎች ማናቸውም በእግዚአብሔር ሕዝብ ዘንድ እንዲፈጸሙ የጌታ ፈቃድ አልነበረም። ኃጢአት አንድ ብቻ ትርጉም አለው፣ እርሱም ሕግን መተላለፍ ነው። ሙሴ የመገረዝን የእግዚአብሔር ሕግ ተላልፎአል፤ ዑዞ የመቅደሱን የእግዚአብሔር ሕግ ተላልፎአል፤ ይህም እንቅስቃሴ የእግዚአብሔርን ትንቢታዊ ሕግ ተላልፏል። የቀድሞ እስራኤል የእግዚአብሔር ሕግ አደራ ተሰጥቷት ነበር፤ የአድጌትን እንቅስቃሴም በመጀመሪያውና በመጨረሻው ዘመን ደግሞ የእግዚአብሔር ትንቢታዊ እውነቶች አደራ ተሰጥቶታል።

በእርስዎ ጭንቀት ውስጥ ፣ ዲፓራ ወዲያውኑ የልጆቻችን ግርዘት በራሷ አከናወነች፤ በዚህም በዚህ እንቅስቃሴ ውስጥ የተሳተፉ ወገኖች ፣ የዘመንን አተገባበር ከመልእክቱ ጋር እንዲያያዝ በመፍቀዳቸው ለተፈጸመው ኃጢአተኛ ድርጊት ፣ ወዲያውኑ ሊገልጹት የሚገባቸውን ንስሐ ወክላች። ዳዊትም እንዲሁ ስለ ዑዞ ድርጊት ጽኑ ንስሐን ያሳያል። እንቅስቃሴው በ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 በተሰጠው ትንቢት ውስጥ የዘመን አተገባበር በአንድ መንገድ ትክክል ነበር ፣ ወይም በአንድ ሁኔታ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነበር ብሎ ከሚከራከር ከሆነ ፣ ያ ማለት ሙሴና ዲፓራ የእግዚአብሔርን ግልጽ ትእዛዛት በእውነት ሊጠብቁ አያስፈልጋቸውም ነበር ፣ እንዲሁም እግዚአብሔር ዑዞ ታቦቱን ነክቶ እንደሆነ በእውነት አይጨነቅም ነበር ብሎ መከራከር ነው። ጁላይ 18 ፣ 2020 ሐሰተኛ ትንቢት ነበር ፣ ሐሰተኛ የነበረውም ክፍል የዘመኑ ክፍል ነበር።

እነዚህ እውነቶች በሚቀጥለው ጽሑፍ የበለጠ በዝርዝር ይመረመራሉ።

“ጌታ የሦስተኛው መልአክ መልእክት መሄድ እንዳለበት፣ ለተበተኑትም የጌታ ልጆች መታወጅ እንዳለበት፣ እናም በጊዜ ላይ እንዳይሰቀል አሳይቶኛል፤ ምክንያቱም ጊዜ ዳግመኛ ፈተና አይሆንምና። አንዳንዶች ስለ ጊዜ እየሰበኩ ከዚያ የሚነሣ ሐሰተኛ መነቃቃት እያገኙ እንደነበር አየሁ፤ የሦስተኛውም መልአክ መልእክት ጊዜ ሊሰጠው ከሚችለው ጽናት ይልቅ ይበልጥ ጠንካራ እንደሆነ አየሁ። ይህ መልእክት በራሱ መሠረት ላይ ሊቆም እንደሚችል፣ ለማጠናከርም ጊዜ እንደሚያስፈልገው፣ በታላቅም ኃይል እንደሚሄድ፣ ሥራውንም እንደሚያከናውን፣ በጽድቅም እንደሚቋረጥ አየሁ።” Experience and Views, 48.